

Hallgattassék meg a másik fél is...

Lapunk április 23-i számában megjelent „Buday — kontra Volán” című cikkkel kapcsolatban a Szegedi Volán kézilabda szakosztályának vezetői jeleztek, hogy annak egyes, rájuk vonatkozó utalásait helyesbíteni, illetve pontosítani kívánják. Kérésüknek természetesen helyt adunk, íme az érintettek véleménye:

Kovári Árpád ügyvezető elnök: — Az említett cikk állítása szerint én egy sérült játékost küldtem vissza a pályára, tovább súlyosbítva sérülését. Nos, ilyet én soha nem tettem edzői pályafutásom alatt! Buday sérülésénél nehéz volt eldönteni, hogy mennyire veszélyes, hiszen kívülről nem látszott rajta semmi. Megkérdeztem Budayt, visszamegy-e, hiszen ő érzi, mennyire fájt. Visszament, pedig egy szóval sem küldtem. Minden edző védi a saját játékosát, nem hogy még sérülten is visszaküldene játszani, ha ő nem akar! Budayban mint leendő edzőben, láttam fantáziát. 1979 évén egy beszélgetés folyamán közltem vele: lehet, hogy 1—2 éven belül átveheti a csapat irányítását. Igérni nem is ígérhettem semmit, hiszen még ha távozik is, legfeljebb javaslatot tehetnek a vezetőségnek az utódrom személyét illetően, de senkit sincs jogom kijelölni arra a posztra.

— A 80-as bajnokság előtt már éreztem, hogy túlságosan nagy az elgedettség a csapaton belül, a játékosok nincsenek eléggé fegyelmezve, nem hajlandók komoly munkát végezni. Tisztlán láttam, hogy ebből bukás lesz. Ezek után a cikkben említett „morális káosz” teljesen érthető! Hangsúlyozni szeretném azonban, hogy Buday önként vállalta el az edzői tisztséget, senki nem utasította erre! Nála aztán „tisztá lappal” indultak a játékosok, de később nem tudott fegyelmezni, ezért is bukott el.

— 1981. december 31-én lejárt a szerződése a klubnál. Ezt mi nem kívántuk megújítani, s ezt november közepén jeleztük neki, hogy legyen ideje új munkahelyet keresni. Ilyen esetben a munkaadó nem köteles döntését külön indokolni, Buday pedig nem kért meg bennünket erre. Ő egyébként az egész vezetőségből csak egy emberrel tartotta a kapcsolatot. Ez az ember pedig nem volt őszinte hozzá. Nem mondta meg neki, hogy nincsenek megelégedve a munkájával. Mással pedig Buday nem tárgyalt.

Toókos György szakosztályvezető: — A Magyar Kézilabda Szövetség kiadott egy irányelvet az élvonalbeli edzők számára, amit Buday nem volt hajlandó elfogadni. Amikor mi a játékosok sportszerű életmódjának ellenőrzésére kértük Budayt, éppen erre a központi irányelvre hivatkoztunk. Sajnos, ő viszont képtelen volt rendet teremteni a csapaton belül. A vezetők részéről azért nem kapott segítséget, mert nem is igényelt. Jellemző volt, hogy a szakosztályi apparátusa mindig utólag tudta meg, milyen elveket dolgozott ki az edző a csapat teljesítményének javítása érdekében.

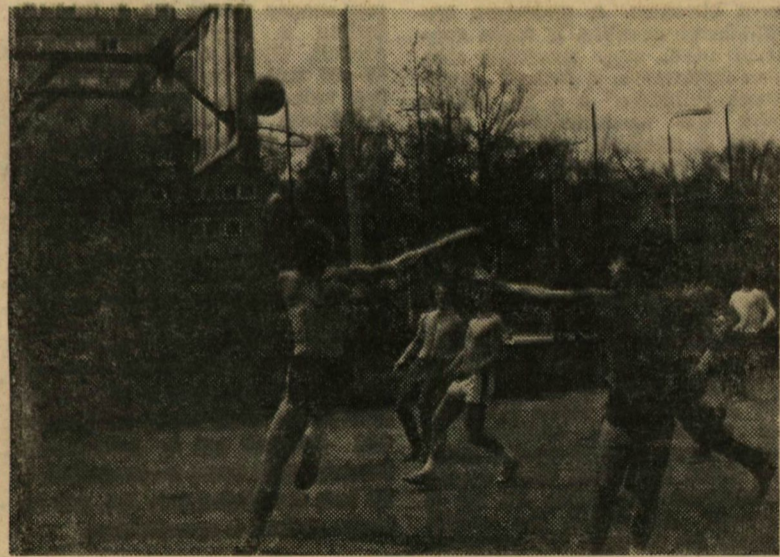
— Ami pedig a klubtól való távozását illeti; szerintem ha valakinek nem hosszabbítják meg a szerződését, abban már benne van az indok is.

„Mi tehát az igazság ebben a kérdésben? Lehetetlen és teljesen értelmetlen lenne érvek és ellenérvek súlyát latolgatni, a szembenálló felek céljait, eszélekedeteit elemezgetni. A „küzdésem” Buday és a Volán vezetősége között talán véget ért. Am igazi győztes nincs, nem is lehet. Egy nagy vesztes azonban máris van: a magyar kézilabda sport!”

TÓTH FERENC

„Biol-kupa” néven új versenyt hirdetett a biológus csúcsvezető, melyet a Hermann-kollegium mögötti pályákon rendeztek meg, több sportágban. A ver-

senyt a harmadéves biológusok csapata nyerte meg. (Képünk egy kosárlabda mérkőzésen készült.)

HÍREK

Egyetemi és főiskolai bajnokságok

Nagy meglepetésre kiemelkedő sikert ért el tájékozódási futásban a Szegedi Tanárképző Női csapata — esélyesebb ellenfeleket megelőzve — Huszka Ibolya, Egető Katalin, Lovász Agnes összeállításban aranyérmet szerzett.

Az úszók küzdelmeit Budapesten rendezték nemrégiben. Ezen

Szegedről a SZOTE és a Tanárképző Főiskola képviselői vettek részt.

Eredmények; Nők: 100 m gyors: 1. Hajdú Judit 1:08,44... 3. Kertész Erika 1:09,25 400 m gyors: 2. Kovács Agnes 4:45,82 100 m mell: 1. 2. Kotormán Zsuzsa 1:30,72... 4. Kovács Ildikó (SZOTE). 200 m vegyes: 3. Hajdú Judit 2:53,3 10x50 m: 1. Szegedi Tanárképző... 3. SZOTE 4x100 m vegyes: 1. Sz. Tanárképző 5:27,4.

Férfiak: 100 m gyors: 4. Garay Péter (SZOTE) 100 m mell: 4. Szeberényi Zoltán (SZOTE) 10x50 m gyors: 2. SZOTE (Ahol külön nem közöltük: valamennyien a Szegedi Tanárképző versenyzői).

Az összesített pontverseny is

Spartakiád '82

Ködös, hideg reggelre ébredt Nyíregyházán, május 3-án a Pedagógusjelöltek Országos Spartakiádjának több mint hétszáz résztvevője. Köztük a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola csapata. A megnyitón húsz felsőoktatási intézmény sportolói vonultak fel, majd elkezdődött az utóbbi évek egyik legjobban sikerült versenye, melyen — örvendetes módon — a szegedi főiskolások is megállták a helyüket.

Öröm a stadionban

A nők 100 m-es síkfutó számában Kósa Erika 6. lett. 13,1 mp-cel (előfutambeli eredményével — 12,7 — bronzérmes lehetett volna), aztán 400 m-en a javítás kiűzően sikerült: 57,4 mp-cel megnyerte a versenyt. A 4x100-as váltó szép versenyben nyert ezüstérmet: Nagy Katalin, Garzó Erika, Demecs Mária, Kósa Erika összeállításban (50,0 mp). Közben néhány helyezést: távolugrásban Garzó Erika negyedik (531 cm), magasugrásban Gál Judit és Kertész Gyöngyi egyaránt hatodik (155 cm).

Két nagy sikernek taposhatott a szegedi tábor, ami egy versenyzőnek köszönhető: **Kajári Tünde** súlylökésben (11,42 m) és gerelyhajításban (40,42 m) is bajnok lett! Mögötte súlylökésben Földesi Sára a negyedik helyen végzett (10,63 m).

A férfiak klasszikus számában, a 100 m-es síkfutásban Litkei Gábor nem tudta megismételni előfutambeli eredményét (11,5 mp) 11,7-tel ötödik lett. Számára vigaszt, nekünk nagy örömet okozott, hogy a 4x100-as váltó Litkei Gábor, Váradi Gábor, Bugyi István, Nagy Mihály összeállításban jó idővel (43,6 mp) főlényen győzelmet aratott (hozzátartozik az igazsághoz, hogy az esélyes nyíregyháziak első embere megsérült, így a váltásig az utolsó métereket fél lábón szokdélva tette meg).

Egy újabb siker: **Ladányi Zsigmond** esélyeshez méltó, szép győzelmet aratott súlylökésben (17,31 m). Ebben a számban **Fabian Imre** bronzérmes (14,84 m), ugyanó gerelyhajításban negyedik (59,00 m).

Kitűnő versenyt hozott a magasugrók küzdelme; itt **Balogh Tamás** szerzett 204 cm-rei bronzérmet. Retkes Zoltán távolugrásban elért ötödik (648 cm), és Mitrik László magasugrásbeli hatodik (190 cm) helyével teljes az atléták eredménylistája.

Ezüst a lányoknak

Egyik évben a fiúknak, a másikban a lányoknak rendezik a kézilabda-, és fordítottan a kosárlabda-küzdelmeit.

Kézilabdában idén a lányok szerepeltek. Először a pécsiak ellen léptek pályára a szegedi főiskolások. A játékidő elején több góllal is vezettek, aztán a végére szoros lett a mérkőzés, de 13:12-re sikerült a győzelem. Két könnyebb meccs következett főlényen győzelmekkel. Szombathely lányait 15:10, Eger csapatát 18:10 arányban sikerült legyőzni.

Az első helyért lejátszott meccs már kevésbé volt sikeres: a kitűnő nyíregyházi csapattól 14:8-ra kapott ki, így ezüstérmes lett a Szegedi Tanárképző. A csapat tagjai: Aradszki Gyöngyi, Nagy Erzsébet, Takács Ildikó, Nagy Piroška, Karip Anna, Molnár Judit, Marosi Judit, Tóth Gyöngyi, Laczó Márta, Somogyi Ilona, Agócs Adrienn, Tóth Melinda.

nagy szegedi sikert hozott: a főiskolások csapata végzett az első helyen.

Mint azt már közöltük, a tanárképző nők kosárlabda-csapata bejutott a soproni hatos döntőbe. Itt, dicséretes szerepléssel negyedik helyen végeztek a szegedi lányok. Eredményeik: Szegedi Tanárképző — Testnevelési Főiskola 47:68; — Eötvös L. Tudományegyetem 58:84; — SOTE 50:59; — Nyíregyházi Tanárképző 59:44; — Budapesti Tanárképző 75:50.

Közülük a TF, az ELTE és a SOTE szinte teljes NB I-es csapattal állt ki, de az NB II bajnokaként már a Nyíregyháza is annak tekinthető.

Kaja

A szervezést, rendezést illetően nemigen lehetett panasz a nyíregyháziakra, egy dolgot kivéve, ami miatt viszont „zúgolódtak” a résztvevők: az étkezés. Sportolók-ról, ráadásul éppen versenyző sportolókról lévén szó, indokolt lett volna az emelt mennyiség és minőség — különösen, ha figyelembe vesszük, hogy a helybeli főiskolások menzajegyeit is visszatartották ezekre a napokra. Ez az a tényező, amiben minden rendező — így tavaly Szeged is — ki szokott tenni magáért, ezért is furcsa, hogy most éppen ez maradt ki. De hát — minden nem lehet hibátlan...

Tőlük többet vártunk

A kosaras fiúk csoportjukban a Nyíregyházi TK-val kezdtek. Már az első percekben látszott, nem sok esélye van a szegedi fiúknak. A rutinos, összeszokott nyíregyháziaknak nem tudott egyenlő partnerre lenni az a csapat, amelynek hét játékosa négy (!) klubból jött össze. Az eredmény 80:56-os vereség.

Az egységességet baj volt a második csoportbeli meccsen is, így az első félidőben még kiegyenlített volt a küzdelem a szentendrei Katonai Főiskolával szemben. A végére azért sikerült számszerűleg is hozni a játékerőben meglevő különbséget. Az 53:36-os győzelem azt jelentette, hogy a bronzéremért játszhattak a szegedi fiúk a másik csoport azonos helyezettjével, a pécsi Tanárképzővel. Ezen a meccsen sem ment a szegedi gárdának, s bár szoros partin és nagy küzdelemben, de gyenge játékkal szenvedtek 35:33-as vereséget.

A csapatból Magyar János csak kétméteres magasságával tűnt ki az „ö nevéhez fűződik egyébként az a „bravúr”, hogy a nyíregyháziak ellen az első félidő 11. percében kipontozódott), a klubjában meghatározó szerepet játszó kitűnő dobó. Révész Gábor alig volt kosárra veszélyes. Domonkos Mihály sem hozta szokott dobóformáját. Kenéz Attila is halványabb volt a szokottnál. Műsei Zoltán és Bódi Csabán csak a tehetség látványát — és a hosszú edzéskihagyás. Egyedül Veszényi Zoltán „hozta magát” az irányító posztján; ő jól játszott. Szerencsi Sándor csak percek volt a pályán.

Elefánt-buli

Sokan és sokszor hangsúlyozták a spartakiádok során; e versenyek célja az is, hogy a különböző intézmények ifjúsága közelebb kerüljön egymáshoz. Ennek érdekében — a versenyeken kívül — volt még két buli. Egy hivatalos — a zárónapon —, és egy spontán. Utóbbinak volt nagyobb sikere. A közeli Zöld Elefánt étteremben gyűlt, gyülekezett a sportolók hada, mignem már állóhely is alig volt, a hangulat viszont közben olyannyira emelkedett, hogy már keveredett ülő és álló, soproni és szarvasi, szombathelyi és jászberényi, valóságos karnevál kerekedett, miközben három egri legény ült a zenészek helyére, és szolgáltatott aktuális szövegezésű, alkalmi zenét. Enekelt, mulatott „a nép”, a zárás is „csúszott” másfél órával.

Talán van, aki helytelenítette

mindezt, vagy nem így gondolta a „közelebb kerülést”, de — ez is a spartakiádok nagyszerű, vonzó hangulatához illő esemény volt.

Vámos, az éremgyűjtő

A tornászok versenyét a pontozók működése tette izgalmas-sá. Időnként úgy fűt: „úteáról behívott” pontozóbírók hasukra ütve adják a pontszámokat. Ez persze időnként a szegedi csapatokat is sújtotta. („Érdekes módon”) a nyíregyháziakat nem túlzottan).

A csapatversenyben a fiúk — kis különbséggel lemaradva a dobogóról — negyedik, a lányok — még a fiúkénál is kisebb pontkülönbséggel — a negyedikkel szemben — ötödikek lettek.

A szerenkénti döntőkben a nők mezonyében egyedül Léber Ildikó ért el helyezést: ugrásban hatodik lett.

A férfiak egyéni versenyében viszont **Vámos Károly** nagyszerűen szerepelt. Gyűrűn aranyérmes lett, aztán szerzett hozzá korlátlan, úgy ezüstöt, ugrásban egy bronzot, ráadásaként pedig negyedik lett talajon és nyújtón.

Uszodai aranyak

Jó hangulatban készülődött a szegedi úszócsapat a sátorfétős sóstói uszodában. **Sárdi György** rajtolt közülük először a 100 m-es hátúszásban. Ezt a számot csak bemelegítésnek szánta, így „fürödve” szerzett bronzérmet (1:15,1). A nők hasonló verseny-számát viszont **Kovács Agnes** imponáló biztonsággal nyerte főlényesen (1:22,7), így megvolt az első arany. Nem sokáig kellett a másodikra sem várni. A 100 m-es férfi mellúszás fordulójánál még négyen haladtak együtt, aztán óriási küzdelemben — és nagy örömeinkre — a szegedi **Szuromi István** csapott be elsőként a célba (1:24,2). A nők mellúszó versenyén is szoros volt, itt **Kotormán Zsuzsa** szerzett bronzérmet (1:29,6).

Nagy várakozás előzte meg a férfiak 100 m-es gyorsúszását. A feszült hangulatot mutatta, hogy csak a harmadik rajt volt sikeres, ezután viszont nagy úszócsatát hozott a nap versenyére, melynek győztese — egy tizedes előnnyel — **Sárdi György** lett. (59,9)

A nők gyorsúszásában **Kertész Gyöngyi** sokáig vezetett, aztán nem vette észre, hogy ellenfele a levegővételével ellentétes oldalon „megúszott”, későn kezdett hajrázni, így „csak” ezüstérmes lett (1:09,7).

Ráadásaként a 4x50 m-es vegyesváltók következtek: a férfiak nagy versenyben szorultak a második helyre, a nők pedig — a szegedi sikerek méltó befejezéséül — főlényesen nyerték a versenyt.

A Szegedi Tanárképző 10 arany-, 5 ezüst- és 5 bronzérmes végül is szép teljesítmény, s keserű szájjal talán csak az okozott, ha körülnéztünk a nyíregyházi sportkomplexumban, ahol a kitűnő sportcsarnok, stadion, kollegiumok mellett épül a fedett atlétikai csarnok (!!) és uszoda. Ez van nekik!

A szegedieknek pedig álmaik... **BALOGH TAMÁS**

Ildikó, Nagy Piroška, Karip Anna, Vályi Aida, Marosi Judit, Tóth Györgyi, Szabó Anna, Laczó Márta, Somogyi Ilona, Agócs Adrienn, Tóth Melinda.

Férfiak: Szegedi Tanárképző — Testnevelési Főiskola 22:30; — Budapesti Műszaki Egyetem 20:19; — Egr Tanárképző 25:22.

A csapat tagjai: Horváth László, Szuhaj György, Velky Mihály, Borbás János, Csorba László, Demeter Attila, Csankovszki Pál, Vincze Tamás, Székely Zoltán, Ménési Sándor, Balogh Tamás, Nagy Pál Sándor, Pásztor Attila. A bajnokság legeredményesebb góllövője Borbás János (Szeged) lett, 20 góllal.

A legsportszerűbb csapat díját a Szegedi Tanárképző férfi együttese nyerte.